

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mod Anatheoritiki Archi Prosforon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Anotato Dikastirio Kyprou — Republikken Cypern)

(Sag C-570/08) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — artikel 2, stk. 8 — den instans, der er ansvarlig for klageprocedurerne, er ikke en retsinstans — annullation af den ordregivende myndigheds beslutning om at vælge et givet tilbud — den ordregivende myndigheds mulighed for at indbringe beslutningen for en domstol)

(2010/C 346/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Sagsøgt: Anatheoritiki Archi Prosforon

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Anotato Dikastirio Kyprou — fortolkning af artikel 2, stk. 8, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33) — den ordregivende myndigheds beføjelser til at anlægge sag til prøvelse af beslutninger truffet af en instans, som i henhold til denne bestemmelse er ansvarlig, og som ikke er en retsinstans

Konklusion

Artikel 2, stk. 8, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at fastsætte en adgang til domstolsprøvelse, der ligeledes er til fordel for de ordregivende myndigheder, af beslutninger, der er truffet af myndigheder i første instans, der er ansvarlige for klageprocedurerne, og som ikke er retsinstanser, i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter. Denne bestemmelse hindrer imidlertid ikke medlemsstaterne i givet fald at fastsætte en sådan adgang til domstolsprøvelse i deres respektive nationale retsordener til fordel for de ordregivende myndigheder.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 — Gudrun Schwemmer mod Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-16/09) ⁽¹⁾

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 — familieydelse — antikumulationsregler — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 1408/71 — artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 574/72 — børn, der er bosat i en medlemsstat med deres mor, som opfylder betingelserne for dér at modtage familieydelse, og hvis far, der arbejder i Schweiz, og som a priori opfylder betingelserne for at modtage familieydelse af samme art i medfør af schweizisk lovgivning, undlader at ansøge om tildeling af disse ydelser)

(2010/C 346/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gudrun Schwemmer

Sagsøgt: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 76, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366), og af artikel 10, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT 1972 I, s. 149), som ændret — fastlæggelse af den stat, der skal udbetale familieydelse — antikumulationsregler — børn, der bor i en medlemsstat med deres mor, som dér opfylder betingelserne for at modtage familieydelse, og hvis far, der bor i Schweiz og som opfylder betingelserne for at modtage familieydelse af samme art i medfør af den schweiziske lovgivning, med vilje afholder sig fra at ansøge om tildeling af disse ydelser for at skade den fraskilte ægtefælle — Kindergeld (børnetilskud)

Konklusion

Artikel 76 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden

for Fællesskabet, og artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at en ret til ydelser i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, hvor en forælder er bosat sammen med de børn, disse ydelser betales til, som ikke er betinget af forsikring eller af lønnet eller selvstændig beskæftigelse, ikke må suspenderes delvist i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den tidligere ægtefælle, der er den anden forælder til de berørte børn, i princippet ville have ret til familiedydelser i henhold til lovgivningen i den stat, hvor han arbejder, enten alene i henhold til denne stats nationale lovgivning eller i medfør af artikel 73 i forordning nr. 1408/71, men faktisk ikke oppebærer de nævnte ydelser, fordi han ikke har indgivet en ansøgning herom.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. oktober 2010 — Gisela Rosenblatt mod Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-45/09) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — forskelsbehandling på grund af alder — ansættelseskontraktens ophør som følge af pensionsalderens indtræden)

(2010/C 346/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gisela Rosenblatt

Sagsøgt: Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeitsgericht Hamburg — fortolkning af artikel 1 og artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) lsbehandling på grund af alder — bestemmelse i en kollektiv overenskomst, som ifølge en stats erklæring har almindelig bindende virkning, der fastsætter at arbejdsforhold automatisk ophører, når arbejdstageren fylder 65 år, uanset den økonomiske, sociale og demografiske situation eller den faktiske situation på arbejdsmarkedet

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78 af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som § 10, nr. 5), i den almindelige ligebehandlingslov (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), hvorefter bestemmelser om automatisk ophør af ansættelseskontrakterne som følge af den omstændighed, at arbejdstageren har nået pensionsalderen, anses for gyldige, for så vidt som den pågældende bestemmelse er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk mål, og midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige. Gennemførelsen af denne lovbestemmelse i form af en kollektiv overenskomst er ikke i sig selv undtaget fra enhver retslig kontrol, men skal i overensstemmelse med kravene i det nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, også selv forfølge et sådant legitimt mål på en hensigtsmæssig og nødvendig måde.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en foranstaltning som den bestemmelse om automatisk ophør af ansættelseskontrakterne for arbejdstagere, der har nået pensionsalderen på 65 år, der er fastsat i § 19, nr. 8), i den kollektive overenskomst, der finder almindelig anvendelse på arbejdstagere inden for bygningsrengøring (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
- 3) Artikel 1 og 2 i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat erklærer, at en kollektiv overenskomst som den i hovedsagen omhandlede finder almindelig anvendelse, forudsat at den ikke berører de arbejdstagere, der er omfattet af overenskomsten, den beskyttelse, som de er blevet tildelt ved disse bestemmelser mod forskelsbehandling på grund af alder.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-49/09) (¹)

(Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — medlemsstaters senere tiltrædelse — overgangsbestemmelser — tidsmæssig anvendelse — anvendelse af en nedsat afgiftsats — babytøj og beklædningsstilbehør til babyer samt børnefødtøj)

(2010/C 346/15)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og K. Herrmann, som befuldmægtigede)